HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

איפכא מאי. כלומר מי מהניא לורת הפתח בגובהה וקשיא לר״ת דהא לורת הפתח הוי קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן דל קנה דעל גביהן ליתכשר בקנה דמכאן ומכאן דהוי כלחי משהו וי״ל דמיבעיא ליה היכא דלא מהני לחי כמו במפולש או ביתר מעשר דבעי לורת הפתח או לר׳ יוסי דבעי לחי רוחב ג׳ ובהכי מיתוקמא נמי ברייתא דתמיהי: **חצר** שרובה **פתחים וחלונות.** ובפתוח מעשר דאי ביתר מעשר אפילו בעומד מרובה הא אתנייה רב צריך למעט ובד׳ דפנותיה איירי דמשני גדלין מודה רב דמהני לורת הפתח (ח) דאמרינן לעיל (ט) הלכה כת״ק וקשיא דמהאי בנין אב אפילו מחיצה רביעית יש לגמוד דלא מהני לורת הפתח כי היכי דלא מהני ביתר מעשר אפילו במחיצה אחת וי״ל דאין לגמוד אלא על ד׳ מחיצות דמחיצה אחת ביתר מעשר הוי כמו פרוץ מרובה בד׳ מחיצות דמה שאוסר ביתר מעשר משום דלא מיקרי פתח ולא מהני ליה לורת הפתח גם לפרוץ מרובה מד׳ רוחות לא יועיל לורת הפתח דפתחא בד׳ רוחות לא עבדי אינשי אבל אמחיצה אחת דעבדי פתח פשיטא דמהני לורת הפתח ועל זה אין שייך לגמוד: **מה** יתר מעשר האוסר במבוי. ואין להקשות מה למבוי שכן פרצתו (כ) בד׳ דיתר מעשר נמי אסר בחצר ולא נקט מבוי אלא משום דרב איירי ביה: **פתחי** שימאי. (כא) פר״ת פתחי ארץ ישראל שהוא ארץ בני שם: **אילימא** בעשר בהא לימא ר׳ יוחנן בשבת לא. אין להקשות דמאי פריך דילמא סבר כנהרדעא (כב) דאלגרכוהו דלמות אפילו בעשר דביתר מעשר שמואל נמי מודה דהוי כמפולש דכאן איירי בנקעה שהיא כרמלית דליכא מאן דפליג שלא יועיל לורת הפתח כדאמרינן לעיל (ד׳ ז.) אך קשה דהא רב יוסף אסר לעיל אפילו בעשר הואיל ופרוץ מרובה ואפילו בכלה לנקעה איירי דומיא דיתר מעשר דאסר ואפילו בכלה לנקעה מדמייתי מרבי יוחנן דאיירי בנקעה א״כ מה פריך בהא לימא ר״ יוחנן כיון דרב יוסף סבר הכי וי״ל דאין לחוש לדברי רב יוסף הואיל ונדחו וא״ת הואיל ומהני לורת הפתח מכל ד׳ רוחות א״כ גבי פסי בירלות למה הוצרכו לארבעה דיומדין ולא הוי שרי אלא לבהמה בין לר״מ ובין לר׳ יהודה היה להם לעשות ד׳ קונדסין וזמורה על גביהן לרב בעשר ולמתני׳ ביתר מעשר וגבי שיירא נמי אמאי צריך שלשה חבלים זה למעלה מזה או קיים פתוח פתוח מג׳ יעשו לורת הפתח מד׳ רוחות ואומר ר״י לפי שלא היה מתקיים כל כך משום דאתו גמלי ושדו ליה וגם בקל יכול ליפול ברוח שאינה מצויה לפי שהיו צריכין להגביהו מן הגמלים הנכנסים סם לשתות וכן בשיירא ועוד דבשיירא אין להתיר כמו בחצר שמוקף לדירה וריצב״א מפרש דהכא לא איירי בד׳ דפנות וה״פ כך התירו לענין שבת במפולש דהיינו ב׳ מחיצות דב׳ מחיצות לענין שבת הוי כד׳ מחיצות לענין כלאים דבכלאים אין חילוק בין ג׳ לד׳ והשתא פריך שפיר בהא לימא רבי יוחנן בשבת לא דבב׳ מחיצות אין לחוש אם פרוץ מרובה והשר מקולי מפרש דהכי פירושא בהא לימא רבי יוחנן בשבת לא אי לית ליה דרב דאמר ביתר מעשר לא מהני לורת הפתח דהא דאמר רב יוסף לא מהניא בפרוץ מרובה היינו מדברי רב דאסר ביתר מעשר אלא לאו ביתר מעשר ס״ל לרבי יוחנן כרב דלא מהני לורת הפתח ולכך אפילו בעשר קאמר רבי יוחנן בשבת דלא מהני לורת הפתח משום דפרוץ מרובה לרב יוסף אסור אפילו ע״י לורת הפתח דאית ליה בנין אב:

הכא

אחנייה צריך למעט. אפילו יש לו לורת פתח: **מדברי רבינו.** רב דאמר לורת פתח לא מהניא: **שרובה פתחים.** בארבע דפנותיה: **אינה ניתרת בלורת פתח.** ואפילו פתחים קטנים מעשר כי היכי דלא מהניא לורת פתח לשוויה יותר מעשר פתחא לא מהני נמי לפרוץ מרובה על העומד בפתחים קטנים: **מה ליותר מעשר.** דין הוא שלא יועיל לורת פתח בו שכן חמור איסורו שלא הותר בשום מקום בשבת ואפילו בפסי בירלות ואליבא דרבי מאיר דאמר בפ׳ שני (לקמן יח:) ובייהן כמלא שתי רצועות של ג׳ ג׳ בקר דהיינו עשר אמות דכל פרה אמה ושני שליש אמה: **אמר בפרוץ מרובה על העומד.** בפרצות של עשר או פחות שהרי הותר בפסי בירלות ואפילו לרבי מאיר דמחמיר בהו ואסר ביותר מעשר מיהו פרוץ מרובה מודי דשרי וכ״ש לר׳ יהודה דמכשיר בי״ג אמה ושליש: **לימא מסייע ליה.** למ״ד לא מהניא לורת הפתח בעומד פחות מן הפרוץ: **שרובן ס״ד.** כיון דרובן פתחים וחלונות הוה ליה פרוץ מרובה והיכי מצי תו למימני ובלבד שיהא עומד מרובה: **אלא שריבה בהן.** שעשה בהן הרבה פתחים וחלונות סביב סביב מותר ובלבד שיהא בין פתח לפתח יותר מכדי פתח אלמא עומד מרובה על הפרוץ בענין ואע״ג דאיכא לורת פתח בכולהו: **פיתחי שימאי.** פתחין שוממין. ל״א פתחים מקולקלין שמחוסרין תיקון כמו זקן אשמאי (ט) חסר מתורה: **שיקפי.** מזוזות שנחלנו אבניהם מכאן ומכאן אבן יוצאת ואבן נכנסת ואין בו לורת פתח: **תיקרה.** שאין כלום בנין למעלה מן הפתח אלא כל הכותל חלוק כפתח עד ראשו כזה

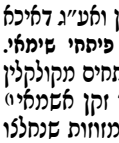

ולורת פתח שאמרו קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן: **סבר לה להא דרב.** דלא מהני לורת פתח ליותר מעשר במבוי: **ביש חרוסן.** שם מקום: **ומתח זמורה על גביהן.** מזה לזה כענין לורת פתח: **לענין כלאים.** שאם יש גפנים בתוך הקונדסין מותר לזרוע סמוך להן חוץ למחילה כדתנן (יא) היה גדר בינתים זה סומך לגדר מכאן וזה סומך לגדר מכאן: **לענין שבת.** לטלטל בתוכו: **מן הלד.** שמתח הזמורה מזה לזה באמצעיתו (יב) ולא על ראשיהן: **לא עשה כלום.** ולענין שבת (יג) אמאי תירוצו: **בשבת לא.** הא בעשר לכולי עלמא פתחא הוא: **ובדרב חסדא פליגי.** ריש לקיש לית ליה דרב חסדא ורבי יוחנן לית ליה דרב חסדא וקסבר כי אמר רב חסדא לשבת אבל לכלאים אפילו מן הלד הוי לורת פתח דשבת חמור מכלאים:

פיאה

איפכא מאי ת״ש דתניא מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט ואם יש לו צורת הפתח אינו צריך למעט אמלתרא ברחבו מאי תא שמע דתניא מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט והרחב מעשר ימעט ואם יש לו צורת הפתח אינו צריך למעט ואם יש לו אמלתרא אינו צריך למעט מאי לאו אסיפא א לא ארישא (ב) מתני׳ ליה רב יהודה לחייא בר רב קמיה דרב אינו צריך למעט א״ל (ג) אתנייה צריך למעט אמר רב יוסף מדברי רבינו נלמד חצר שרובה פתחים וחלונות אינה ניתרת בצורת הפתח מ״ט הואיל ויותר מעשר אוסר במבוי ופרוץ מרובה על העומד אוסר בחצר מה יותר מעשר האוסר במבוי אינו ניתר בצורת הפתח אף פרוץ מרובה על העומד האוסר בחצר אינו ניתר בצורת הפתח מה ליותר מעשר האוסר במבוי שכן לא התרת בו אצל פסי ביראות לר״מ תאמר בפרוץ מרובה על העומד האוסר בחצר שכן התרת אצל פסי ביראות לדברי הכל לימא מסייע ליה (ד) דפנות הללו שרובן פתחים וחלונות מותר ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ שרובן ס״ד אלא אימא שריבה בהן פתחים וחלונות ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ אמר רב כהנא כי תניא ההיא בפיתחי שימאי (ד) מאי פיתחי שימאי פליגי בה רב רחומי ורב יוסף חד אמר דלית להו שקפי וחד אמר דלית להו תיקרה ואף ר׳ יוחנן סבר לה להא דרב דאמר רבין בר רב אדא א״ר יצחק מעשה באדם אחד מבקעת בית חורתן שנעץ ד׳ קונדיסין בארבע (ה) פינות השדה ומתח זמורה עליהם ובא מעשה לפני חכמים והתירו לו לענין כלאים ואמר ר״ל בדרך שהתירו לו לענין כלאים (ו) כך התירו לו לענין שבת ר׳ יוחנן אמר (ז) לכלאים התירו לו לענין שבת לא התירו לו במאי עסקינן אילימא מן הצד והאמר רב חסדא (ח) צורת הפתח שעשאה מן הצד לא עשה ולא כלום אלא על גבן ובמאי אילימא בעשר בהא לימא ר׳ יוחנן בשבת לא אלא לאו ביתר מעשר לא לעולם בעשר ומן הצד ובדרב חסדא קא מיפלגי ורמי דר׳ יוחנן אדר׳ יוחנן ורמי דריש לקיש אדריש לקיש דאמר ריש לקיש משום ר׳ יהודה בר׳ חנינא

מסורת הש״ס

(ח) [לעיל ב:], (ט) [עי׳ תוס׳ לקמן יד. ד״ה אתנייה], (י) לקמן טז:, (יא) מנחות לג: ע״ש, (יב) [גילסת הערוך בערך פיאה ב׳ פיאות], (יג) [קידושין לב:], (יד) [נ״ב כו.], (טו) בס״א: בתמצעיתן, (טז) ס״א כלאים, (יז) [לף ו:], (יח) [עי׳ תוספות קידושין לב: ד״ה זקן וכו׳].

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה אלר וכו׳ דאמר לעיל. נ״ב לף ו ע״ב: (ב) ד״ה מה וכו׳ שכן פרצתו. נ״ב עי׳ לעיל לף ו: (ג) ד״ה א״ל אילימא וכו׳ כנהרדעי. נ״ב לעיל סוף לף ו:

גליון הש״ם

גמ׳ ר״א לכלאים התירו. עיין לקמן לף לג ע״א תוד״ה תניא:

רבינו חננאל

א״ל רב לרב יהודד׳ תני צריך למעט. אמלתרא, אסיקנא דלא מהניא ברחבה. אמר רב יוסף מדברי רבינו, רב דאמר צריך למעט נלמד חצר שרובה פתחים וחלונות אינה ניתרת בצורת הפתח הואיל ויותר מעשר אסור במבוי, ופרוץ מרובה על העומד אסור בחצר שיש לה צורת הפתח, מה יותר מעשר האוסר במבוי אינו [ניתר] לדברי רב בצורת הפתח אף פרוץ מרובה על העומד כו׳. (פי׳) מה ליתר מעשר שכן לא התרתה בו אצל פסי ביראות לר׳ מאיר. [פי׳] דאמר שתי רבקות של בקר נמצאו רחב ו׳ פרות כשעומדות בשורה אחת זו אצל זו, עובי כל פרה ופרה אמה וב׳ שלישי אמה, נמצא בשש פרות עשר אמות לר׳ מאיר. אבל לר׳ יהוד׳ דאמר ח׳ פרות הן י״ג אמות ושליש. אבל פרוץ מרובה על העומד לדברי הכל מותר. פי׳ הדיומד רחבו ו׳ טפחים, ובין דיומד לדיומד פרוץ לר׳ מאיר י׳ אמות ולר׳ יהודה י״ג אמות ושליש. לימא מסייע ליה, לרב. דפנות הללו שירבה בהן פתחין וחלונות כשירות ובלבד שיהא עומד מרובה על הפרוץ. ודחה רב כהנא ואמר, הא דתני בפתחים וחלונות הללו עד שיהא עומד מרובה על הפרוץ, משום דפתחים הללו פיתחי שימאי ניהו, דלית להו תקרה או משקוף. פי׳ שימאי של א״י שהיא ארץ בני שם. ואף ר׳ יוחנן סבר לה להא דרב, דאמר הרחב מעשר אמות אע״פ שיש לו צורת

עין משפט נר מצוה

נט א טור ח״מ סי׳ שסג: ס ב מיי׳ פט״ז מהל׳ שבת הלכה טז סמג עשין דרבנן ג טוש״ע ח״מ סי׳ שסג סעיף י וסי׳ שסג סעיף כו:

סא ג מיי׳ פט״ז מהל׳ שבת הלכה כ ופי״ז הלכה לה סמג שם טוש״ע ח״מ סי׳ שסג סעיף יא:

מוסף רש״י

פיתחי שימאי. מקולקלין ואשמים, כמו זקן אשמאי דאמרינן בקדושין (לב: מנחות לג:). שקפי. מזוזות, תיקרה. אסקופה עליונה. ל״א שקפי אסקופה עליונה, תקרה שאין הבית מקורה (שם).

רבינו חננאל (המשך)

הפתח צריך למעט, בצורת הפתח ביותר מעשר אינה ניתרת. ואמרינן מעשה באחד מבקעת בית חורתן שנעץ ד׳ קונדיסין בד׳ פינות השדה כעיניין דאמרין, ובין אילו קונדיסין קנים זה אצל זה בפחות מג׳ טפחים כדי שתהיה כמו מחיצה, ומתח זמורה עליהן בשביל שלא יושמטו ויפלו וזולתי מקום הפתח. ואמר ריש לקיש כשם שהיא מחיצה לכלאים כך היא מחיצה לשבת. ור׳ יוחנן אמר לכלאים התירו ולא לשבת. במאי עסקינן, אי נימא בעשה פתחו מן הצד. כלומר העמיד מזוזות בלא תיקרה אלא קנה מיכן וקנה מיכן, והאמר רב חסדא צורת הפתח שעשאה מן הצד לא עשה כלום. אלא לעולם שעשה קנה מיכן וקנה מיכן וקנה אחר עליהן. וכי האי גוונא צורת הפתח מעליא היא. ואם רוחב זה הפתח עשר אמות אמאי א״ר יוחנן אבל לא לשבת. אלא כגון שיש בפתחו יתר מעשר, וא״ר יוחנן אע״פ שיש שם צורת הפתח עשר אמות כיון דפתחו יתר מעשר לא עשה כלום, ש״מ דר׳ יוחנן כרב סבירא ליה דאמר והרחב מעשר אמות ימעט. ודאיגן, לא, לעולם לא נתן קנה על גביהן, ולא עשה הפתח אלא קנה מיכן וקנה מיכן, וזהו צורת הפתח מן הצד. כלומר יש לו מזוזות מן הצדדין ואין תיקרא על גביהן, ובדרב חסדא פליגי, דאמר העושה צורת הפתח מן הצד לא עשה כלום, ר׳ יוחנן אית ליה דרב חסדא, ר״ל לית ליה. וכיון דאסיקנא דבפתח מן הצד פליגי אמרי איני והאמר ר״ל משום ר׳ יהודה בן חנינא